

fommet Udvalget, at de ere givne til Mand, som ikke alene maae besidde Evne til at kunne tilbagebetale dem, men som neppe engang kunne forudsættes, at ville ønske ikke at komme dertil. Da imidlertid Udvalget ikke har været istand til og heller ikke har troet at burde gaae ind paa en saa færilig Undersøgelse, som var nødvendig at anstille, for at gjøre Forslag om enhver enkelt Person, har det troet, at det var rigtigst, at Afgjørelsen af denne Sag blev forbeholdt en senere Tid. Naar nemlig Statsrevisorerne have været istand til at gjøre sig bekendt med denne Deel af Finantsforvaltningen og ved Fremlæggelsen af et Regnskab senere kunne ledfage de derom gjorte Forslag med fuldstændige Oplysninger, er det sandsynligt, at flere af de omtalte Poster da ville blive udflettede; nogle ville foreløbig blive førte over under usikre Fordringer, og andre ville upaatvivlelig kunne indvindes for Statskassen. Det vilde være uret, at lade de Mand, som have været langsomme Betalere, thi heri ligger det egentlig, skjøndt de have været istand til at betale, slippe bedre end de, som punctlig have opfyldt deres Forpligtelser; thi der er Mange, som have havt Laan i denne Epoke, og som tilfulde have betalt. Den anden Afdeling af denne Paragraph angaaer Udflettelsen af Fordringer til et Beløb af 25,139 Rbd. 55 ø, men som efter den Behandling, som Udvalget her har foreslaaet at skulle træffe de før 1841 gjorte Ublaen, vilde blive forøget med 1850 Rbd., nemlig den Gjeldspost, som en af de paagjældende Personer, som er indbefattet under disse 25,139 Rbd., skyldte førend denne Epoke, og som Forslaget fra Finantsministeriet naturligtviis forudsætter at ville blive udflettet tilligemed de øvrige. Da nu denne Udflettelse, efter Forslag fra Udvalget, ikke vil indtræde, maatte den overføres her og summeres op til en færlig Sum af 26,989 Rbd. 55 ø. Imidlertid er dette en Detailpost, som først vil forekomme til nærmere Overveielse ved den endelige Behandling; kun saameget skal jeg sige herom, at Udvalget har været enig, at denne Sum burde eftergives. Den bestaaer af 2 forskjelige Dele, man kunde sige 3, men 2 af de Mand, som den angaaer, kunne vistnok sæt-

tes i samme Klasse — det er begge 2 Mand, som have store Fortjenester af det danske Folk og derfor med god Grund kunde have betragtet det, som her synes at være givet som Laan, som en Gave, som kun er givet under denne smukkere Form. Den Eine af dem har ogsaa i en Skrivelse til Finantsministeriet, som er medfulgt og som fortjener at læses, gjort opmærksom paa, at Forholdet har været saaledes. Denne Skrivelse, siger jeg, er et smukt Udtryk af denne Mand's hele Character, og er tillige et Kald til det danske Folk, at det ligesaa lidt ved denne Leilighed vil svigte hans Haab, som de 2 Konger, der havde været saa gunstige at give ham dette Forstod, som han ansaae for en Gave. Den anden Mand er med saa stor Berømmelse nævnet her igaar, at jeg ikke nærmere vil gaae ind derpaa; ogsaa her troer jeg at kunne antage, at denne Laaneform kun har været en foreløbig Skikkelse, som Regjeringen har brugt, fordi den ikke selv vilde tage afgjørende Bestemmelser over hvad der senere kunde blive forelagt Thinget (Hør!). Den 3die Post angaaer en Mand, som af Christian den 8de blev tilladt at reise som Krigsmand, for at søge Tjeneste i en fremmed Hær og der gjøre sig saa meget duelligere til at tjene i Fædrelandet. Hans Sendelse blev i enhver Henseende kronet med Held, han vendte hjem med en fuld Erkjendelse af udmærket Tjeneste, og imidlertid var den Beslutning bleven tagen, at det Forstod, som var ham givet, skulde betragtes som et Rejsestipendium, saaledes som under lignende Omstændigheder har været givet til Mand i lignende Stilling; men førend dette kunde iværksættes, var Kongen allerede død, og vi have nu kun til Vidnesbyrd derom den Mand's Erklæring, til hvem det var overdraget at gjøre Meddelelse om denne Kongens Beslutning. Udvalget har ikke troet, at burde sætte ham paa lige Fod med de Andre, men det vil, naar det kommer til endelig Afgjørelse ved den næste Behandling, foreslaae denne Gjæld eftergives. Jeg skal hermed slutte disse indledende Bemærkninger, og være fattet paa at give nærmere Oplysninger, om det skulde forlanges. Det er jo altsaa naturligt, at Udvalget igjennem mig andrager paa, at Thinget vil lade denne Lov gaae til